

Contributed by Chris Den Hond

dinsdag, 20 mei 2008 - Last Updated woensdag, 14 mei 2008

Heel wat linkse mensen in Vlaanderen kijken gefascineerd naar de ogenschijnlijk onstuitbare opkomst van de SP in Nederland. Je zou voor minder. Deze ex-maoïstische partij wist zich op dertig jaar tijd op te werken van een kleine radicaal-linkse club tot een partij met 50.000 leden en 25 parlementairen. De leden van de Nederlandse SAP werken momenteel binnen die partij en bijvoorbeeld in Rotterdam zetelt SAP'er Leo De Kleijn in de gemeenteraad. Rood sprak met Peter Drucker, van de Nederlandse SAP, over dat werken in de SP en ook over de evolutie van die partij zelf.

“In Nederland is het met de linkerzijde helemaal anders gelopen dan in de rest van Europa”

Peter Drucker: “De SP is een unieke partij met een unieke geschiedenis. 30 jaar geleden ging de partij van start als een heel kleine radicaal-linkse organisatie onder vele andere. Door de jaren heen wist ze enorm te groeien, vooral door te werken met de mensen in de volkswijken, met de nadruk op de plaatselijke problemen van die mensen in hun wijken zelf. Zo is het begonnen. De echte doorbraak op parlementair niveau is er gekomen in 1994 toen er twee parlementsleden voor de SP verkozen raakten. Ondertussen zetelen er 25 SP-leden in het parlement. Dat is 16 à 17 % van het totaal aantal stemmen in Nederland.”

“Het is in Nederland dus totaal anders gelopen met de linkerzijde dan in andere landen. Anders dan in Portugal of in Denemarken. Er is nooit een hergroepering geweest van verschillende stromingen of organisaties, helemaal niet. De SP is gewoon gegroeid. Die partij heeft wel vrij vroeg haar maoïstische gedachtegoed achter zich gelaten. Als mensen het nu nog hebben over dat maoïsme, dan is dat enkel om de SP te plagen. Er is helemaal geen verband met China of met dat verleden, integendeel.”

“De SP is wel enorm gegroeid, is enorm veel groter geworden. Op dit moment telt de SP meer dan 50.000 leden en de oude kern van de leiding met de maoïstische achtergrond is heel klein geworden. Van die 25 kamerleden, van de tientallen mensen die voor de SP werkzaam zijn in de verschillende steden, zijn er slechts heel weinig die uit die oorspronkelijke achtergrond komen. De SP heeft mensen geworven bij radicaal-links in het algemeen, uit de sociale bewegingen, uit allerlei kleine en grote organisaties en die mensen zijn ook SP'ers geworden en maken nu ook deel uit van de kern van de SP. Af en toe zijn er zeker spanningen tussen de echte oude garde, maar die zijn niet heel duidelijk of uitgekristalliseerd. Het is gewoon een ontwikkeling die gaande is, de SP die

Contributed by Chris Den Hond

dinsdag, 20 mei 2008 - Last Updated woensdag, 14 mei 2008

geleidelijk iets anders aan het worden is.”

“De vraag is niet of we gaan meeregeren maar wanneer”

Peter Drucker: “Er zijn verschillende momenten geweest van echte ideologische omvorming, maar nu heb je, zelfs bij de oude garde van de SP een heel sterke en duidelijke kritiek op alle dictaturen die in de naam van het socialisme hebben geheerst. Zij maken dus heel duidelijk dat ze niets gemeen hebben met dat soort bewind, niet dat van China maar ook niet enig ander. Ook over een regering als die in Cuba, waar vele linkse mensen toch nog steeds positief tegenover staan, is de oude leiding van de SP niet zo positief. Ook in andere opzichten hebben zij delen van hun linkse verleden echt achter zich gelaten. Tot in 1998 vond je in het programma van de SP een paragraaf terug over de nationalisering van de 200 grootste bedrijven. Die eis staat niet meer in het programma. Dus veel van de oude linkse debatten zijn gewoon irrelevant geworden voor de SP van nu.”

“De discussie over de toekomst van de economie komt in de SP nauwelijks van de grond. Dus daar kan ik heel weinig over zeggen. De SP is zeker in Nederland de partij die het verzet steunt tegen het neoliberalisme, tegen de privatiseringen, tegen de marktwetten vooral in de zorgsector en het openbaar vervoer. Daar zijn ze heel helder over en dat vind ikzelf, samen met andere radicaal-linkse mensen heel goed. Maar over welk soort economie wij wensen wordt er heel weinig gedebatteerd. Dat vinden de meeste mensen een discussie voor de toekomst. Nochtans wordt er wel heel veel gedebatteerd over een mogelijke, toekomstige regeringsdeelname en over de mogelijkheid van een verschuiving naar rechts om zo’n regeringsdeelname mogelijk te maken. Dat is een grote discussie binnen de SP. Er is daarover geen eensgezindheid. Voor de leiding van de SP is het duidelijk – en dat zeggen ze heel openlijk – dat de vraag niet is of de SP gaat meeregeren, maar wanneer ze gaat meeregeren. Dat is het standpunt van de leiding de leiding.”

“De SP is daarom helemaal niet te vergelijken met een organisatie als de Franse LCR. De Franse LCR is een radicaal-linkse organisatie die een radicaal-linkse organisatie is gebleven. Veel groter geworden, 1,5 miljoen stemmen getrokken, maar zonder in te boeten op hun radicale wereldbeelden van 30 jaar geleden. Met de SP is dat heel zeker heel anders. Er schiet heel weinig over van radicaal-links in Nederland. Voor radicaal-linkse mensen is het belangrijk dat er tenminste nog één partij is die zich verzet tegen het neoliberalisme.”

“De SAP blijft eigen conferenties organiseren en niemand heeft daar moeite mee”

Peter Drucker: “Het proces is geleidelijk geweest met de SP. Als SAP zijn wij in één stad begonnen, in Rotterdam. Er waren wel gesprekken met de plaatselijke leiding in Rotterdam. Er was een akkoord, er waren geen problemen en er zijn tot nu toe nooit problemen geweest. Wij blijven onze eigen bladen uitgeven, wij blijven onze eigen conferenties doen en niemand heeft daar moeite mee. De SP heeft geen traditie van tendenzen of stromingen. In die zin is de ruimte voor discussie misschien niet zo groot als wij wel zouden willen, maar ruimte voor discussie is er zeker en de discussie gaat voort.”

“De SP is altijd trots geweest dat ze niet uitsluitend een parlementaire partij is. Ze is een actiepartij en blijft een actiepartij. Dat vinden wij juist goed. De kritiek van linksen in het algemeen op de SP in het verleden hield in dat de acties van de SP altijd alleen acties van de SP waren. De SP deed niet mee in bredere coalities, platforms. Met de loop der jaren is dat enigszins veranderd. In de anti-oorlogsbeweging heeft de SP de rol gespeeld van een organisatie naast andere organisaties, al was ze toch ook wel een belangrijke geldschieter. Dat moet erbij gezegd worden. Maar ja, de SP is heel groot geworden en de sociale bewegingen in Nederland zijn over het algemeen niet zo groot, dus dat blijft een spanningsveld, want de SP heeft gewoon meer macht. Het spanningsveld is nog groter geworden door het feit dat de SP nu in het parlement zit met 25 mensen. We zijn een beetje bezorgd dat het zwaartepunt van de SP aan het verschuiven is richting parlement, richting het parlementaire circus.”

Contributed by Chris Den Hond

dinsdag, 20 mei 2008 - Last Updated woensdag, 14 mei 2008

“De SP wil vandaag geen deel uitmaken van een Europese structuur”

Peter Drucker: “Wat de vakbonden betreft, de SP heeft nooit een duidelijke beslissing genomen over haar rol in de vakbonden of met de vakbonden of naast de vakbonden. In het verleden heeft de SP haar eigen vakbondsgroepen gehad, maar dat is nooit echt goed van de grond gekomen. Nu is het zo dat de SP bij vakbondsmensen de grootste partij is. Voor de Nederlandse vakbonden, die traditioneel sterk verbonden zijn met de PvdA, de sociaal-democratie, is dat een moeilijk punt. Je hebt in feite een situatie bij de grote vakbonden dat de top nog steeds achter de PvdA aanloopt, wel steeds minder tevreden, vooral met deze regering. Maar het middenkader van de vakbonden is steeds meer lid van de SP. Je ziet ook het begin van een echte oppositie binnen een paar belangrijke vakbonden in Nederland. Dat betekent dat er steeds meer sprake is van een conflict binnen de vakbonden tussen PvdA'ers aan de top en de SP'ers in het middenkader. Maar de SP als partij heeft zich nooit duidelijk geschaard achter die kritische vakbondsmensen. Dat blijft een discussie ook binnen de SP.”

“Er is discussie, niet enorm veel, maar de SP is heel trots dat zij een Nederlandse partij is, een uniek Nederlands verschijnsel en de SP zegt duidelijk dat ze geen deel uitmaakt en geen deel wil uitmaken van wat dan ook op Europees niveau. De SP zetelt wel als waarnemer bij de Europese Linkse Partij. Binnen het Europese parlement moet je je wel aansluiten bij een bestaande fractie, anders bereik je helemaal niets. Wij van de SAP en andere mensen binnen de SP blijven zeggen: je moet op termijn iets doen op Europees niveau, er is geen andere oplossing. De SP ziet ook wel dat bepaalde dingen op Europees niveau moeten opgelost worden, maar de echte noodzaak van een echte Europese partij ziet de leiding nog niet, en dat vinden wij ook wel een probleem.”

Op het web:

www.sp.nl

www.grenzeloos.org